Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 103 — ՇԱԲԱԹ 5 ՄԱՅԻՍ 1884 — (Ն. Տ.) 17 ՄԱՅԻՍ — 22 ՊԷՇԼԻԿ 1301

ՊԱՏՄԱՆԳ

Փոխադրման տոզը մէկ անգամի համար 3 զուրուշ. երկու անգամի համար 2 զուրուշ է. աւելի անգամներու համար զատ սակարկութիւն կըլլայ։

Օրագրոյս վերաբերեալ նամակ կամ որ և իցէ զրութիւն պէտք է ուղղել

«Առ խմբագրութիւն ԱՐԵՒԵԼՔ օրագրի»

ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ. Դալաթիա, Տօրթոսունճեան խան։

Իսկ գաւառներէն հետեւեալ հասցէիւ՝

{ كلوهرا } دنانير غلبونكيان تورونو دده غلطه دده‌لرده

غزته اداره سنه‌زه

40 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ	Համար	Տարեկան	դահեկան	արծաթ.....200
»	»	Վեցամսեայ	»	» 100
»	»	Եռամսեայ	»	» 50
»	»	Ամսական	»	» 20
»	»	Հատուկ	»	» 1
Գաւառաց	Համար	Տարեկան	»	» 240
»	»	Վեցամսեայ	»	» 120
»	»	Եռամսեայ	»	» 60
Յատր	հրկվրմներ	Տարեկան	Ֆրանք	 56
»	»	Վեցամսեայ	»	 28

Գործ որ դրկուած յղագրաց Համբաւ Ծախքը խմբագրութեան վրայ է։

40 ՓԱՐԱ

Կ. ՊՈԼԻՍ
ՇԱԲԱԹ 5 ՄԱՅԻՍ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Շաբաթուս մէջ, կաթոլիկոսական խնդիրը չդադրեցաւ հասարակութեան միտքն զբաղեցնել. բայց մեկ լուրերն, որք օրուան այս մեծ խնդրոյն նկատմամբ հրատարակեցան ի Կ. Պոլիս, մեր կաւկասեան յառաջկայ թղթակցին հետագրած լուրերն էին։ Մեր թղթակիցը Յունուց 16|28 մայիս Ա.ՌՆ. Մակար Սրբազան տակաւին ընդունած չէր Թուրքիոյ Հայոց Պատուիրակութեան պաշտօնը, զոր Ս. Պատրիարք Հայրն, յարգանաց և վստահութեան մեծ ցոյց մ'ընծայելով, յանձնած էր Ն. Սրբազնութեան։ Քանի մը մանաւոր տեղեկութեանց, մինչեւ այն ժամն յորում կը գրեն այս տողեր, (ուրբաթ կէս օր), կաթոլիկոսական Ընտրական Ժողովոյ Ա.ՌՆ. Նախագահն էջմիածնէն հետագրական պատասխան չէր ստացած, Յանդուցեալ Թէ Մակար Սրբազան ընդունած է Թուրքիոյ Հայոց Պատուիրակը լինել յառաջիկայ երկուշաբթի (մայիս 7) գո մտելի Ընդարողական ժողովոյն մէջ։

Ո՛չ ոք կարող է անտարբեր լինել այս տեղեկութեանց ծանրակշիռ նշանակութեան։ Շաբաթէ մ'ի վեր է որ Մակար Սրբազան իւր ձեռաց մէջ ունի այն պաշտօնագրերը որ զինք Թուրքիոյ Հայոց Պատուիրակ կը կարգեն յընդհանրական կաթոլիկոսն, և սակայն Ն. Սրբազնութիւն ո՛չ կ'ընդունի, ո՛չ ալ կը հետագրէ անմիջապէս թէ չընդունիր։ Օր մը կամ երկու օր տակաւին մնացած է, որ կաթոլիկոսական ընտրութիւն պիտի կատարի, և Մակար Սրբազան կը հաճի անատուգութեան մէջ թողուլ զինք թէ ընտրութեան օրը Պատուիրակ պիտի ունենա՞նք թէ ոչ։ Դուցէ կը խորհի ամենավերջին ժամուն յայտնել իւր որոշում, զոր գուցէ դիտմամբ կ'ուշացնէ, որպէս զի Թուրքիոյ Հայք, տարբեր անօրինութիւն մ'ընելու ժամանակ չունենալով, պարտաւորին գլուխ ծռել կատարուած իրողութեան առջեւ։ Դէշ հաշիւ չէ այս, եթէ երբեք հաշիւ կայ գործին մէջ։ Բայց եթէ հաշուով մը, անպատասխանելի հաշուով մը չէ որ Մակար Սրբազան անպատասխանի կը թողու իրեն եղած այնչափ մեծարական հրաւէր մը, պէտք է ընդունիլ թէ Ն. Սրբազնութիւն ո՛չ նուազ յաւալի անհոգութիւն մը ցոյց կուտայ, վարանման և չվճռութեան մէջ թողուլ զմեզ։ Պիտի սիրենք յուսալ մինչեւ վերջին վայրկեանը թէ Մակար Սրբազան գործիք չպիտի լինի օտարոտի դիտաւորութեանց, և այսպիսի վճռական վայրկենի մը մէջ անձնուիրաբար և անչահախնդրաբար պիտի ժառայեցնէ ծառայութիւն մը, զոր Ազգին և եկեղեցւոյն կենսական չահերը կը պահանջեն իրմէ։ Բայց եթէ այս վերջին յոյսն ալ ի դերեւ երթայ, եթէ երկու կամ երեք օրէն իսկապէս թէ Մակար Սրբազան վերջնական վայրկենին մերժած է Ս. Պատրիարքը Հօր կողմէ իրեն յանձնուած պաշտօնը, պիտի պարտաւորինք հետեւցնել թէ Կաթոլիկոսական Ծերակոյտին անձնական վրէժխնդրութեան մը զոհած է Թուրքիոյ Հայոց իրաւունքն, և իւր դէմ ընդհանուր ոտնձգութեանն ու հեղինակութեան մը ընդունած է Ն. Սրբազնութիւն։

Ասկէ նկատմամբ, արդարեւ, շաբաթուս մէջ բաւական լուսաւորեցանք «Ամէն» Մակար Սրբազանի հետ» տեղի ունեցած «Տեսակցութեան մը» պատմութեամբ, զոր երկու շաբթի հրատարակեցինք։ Ա.րդ խօսակցութենէն կը հասկցուէր պայծառապէս թէ, ցորչափ Ծանօթ չէր Ազգային եւ բնափսիանական ժողովոց ընտրութեան արդիւնքը, Մակար Սրբազան չերբայնդիլեաց կը յառաջորդէր Թուրքիոյ Հայոց Պատուիրակը լինել, յառաջիկայ երկուշաբթի (մայիս 7) գո մտելի Ընդարողական ժողովոյն մէջ։

Ո՛չ ոք կարող է անտարբեր լինել այս տեղեկութեանց ծանրակշիռ նշանակութեան։ Շաբաթէ մ'ի վեր է որ Մակար Սրբազան իւր ձեռաց մէջ ունի այն պաշտօնագրերը որ զինք Թուրքիոյ Հայոց Պատուիրակ կը կարգեն յընդհանրական կաթոլիկոսն, և սակայն Ն. Սրբազնութիւն ո՛չ կ'ընդունի, ո՛չ ալ կը հետագրէ անմիջապէս թէ չընդունիր։ Օր մը կամ երկու օր տակաւին մնացած է, որ կաթոլիկոսական ընտրութիւն պիտի կատարի, և Մակար Սրբազան կը հաճի անատուգութեան մէջ թողուլ զմեզ թէ ընտրութեան օրը Պատուիրակ պիտի ունենա՞նք թէ ոչ։ Դուցէ կը խորհի ամենավերջին ժամուն յայտնել իւր որոշում, զոր գուցէ դիտմամբ կ'ուշացնէ, որպէս զի Թուրքիոյ Հայք, տարբեր անօրինութիւն մ'ընելու ժամանակ չունենալով, պարտաւորին գլուխ ծռել կատարուած իրողութեան առջեւ։ Դէշ հաշիւ չէ այս, եթէ երբեք հաշիւ կայ գործին մէջ։ Բայց եթէ հաշուով մը, անպատասխանելի հաշուով մը չէ որ Մակար Սրբազան անպատասխանի կը թողու իրեն եղած այնչափ մեծարական հրաւէր մը, պէտք է ընդունիլ թէ Ն. Սրբազնութիւն ո՛չ նուազ յաւալի անհոգութիւն մը ցոյց կուտայ, վարանման և չվճռութեան մէջ թողուլ զմեզ։ Պիտի սիրենք յուսալ մինչեւ վերջին վայրկեանը թէ Մակար Սրբազան գործիք չպիտի լինի օտարոտի դիտաւորութեանց, և այսպիսի վճռական վայրկենի մը մէջ անձնուիրաբար և անչահախնդրաբար պիտի ժառայեցնէ ծառայութիւն մը, զոր Ազգին և եկեղեցւոյն կենսական չահերը կը պահանջեն իրմէ։ Բայց եթէ այս վերջին յոյսն ալ ի դերեւ երթայ, եթէ երկու կամ երեք օրէն իսկապէս թէ Մակար Սրբազան վերջնական վայրկենին մերժած է Ս. Պատրիարքը Հօր կողմէ իրեն յանձնուած պաշտօնը, պիտի պարտաւորինք հետեւցնել թէ Կաթոլիկոսական Ծերակոյտին անձնական վրէժխնդրութեան մը զոհած է Թուրքիոյ Հայոց իրաւունքն, և իւր դէմ ընդհանուր ոտնձգութեանն ու հեղինակութեան մը ընդունած է Ն. Սրբազնութիւն։

Ա՛յս ինչ ալ ըլլայ, ուրիշ բան մ'ընել, որ այս յոյժ ազգ•օգուտ արդիւնքներ ձեռք բերել զանազան ուղղութեամբ, և եթէ Պատուիրակ ղրկելով, Կաթողիկոսական խնդրոյ մէջ անչափով ալ եղնէինք, պատուաւորապէս կորուսած պիտի լինէինք, միանգամայն մեր կողմը ձգելով համայն Ռուսահայոց համակրանքը։ Մինդեռ այժմ, եթէ մեր բոլոր յոյսեր ի դերեւ եղնեն, Ռուսահայոց առաւար մեծամասնութիւնն, որ Մակար Սրբազանի վրայ համարում չունի, անհիմն պիտի գտնէ մեր նուրբ հաշիւներն և պարզապէս պիտի ծիծաղի մեր անեղհեմութեան վրայ, ինչպէս կ'երեւի թէ արդէն սկսած են ծիծաղիլ Տըփղիսի մէջ։

* * *

Ազգային Վարչութեան այս չարթուան դործունէութիւնը գոհացուցիչ չպիտի կրնանք գտնել։ Վարչութեան գրասենեակին վրայ կոչին թէև ընթացիկ բայց կարեւոր խնդիրներ, որոց ո՛չ մին չկրճատելով, և լուծելու չանք անգամ չկնճելով, մեկ մեկ առնոյշ կերպիւ յետաձգուած են։ Օրինակի համար, Թափուր մնացած Ա.ռաջնորդական Վիճակաց մէկ մասին նկատմամբ տնօրինութիւն մ'ընելու համար, որոշուած է տպասել դատական նախարարին տալիք պատասխանին, մինչդեռ տարիներէ ի վեր պատահական տպաւորվով է որ այդ Վիճակներ այդպէս թափուր և անխնամ մնացած են։ Հարկ էր որոշում մը տալ, օրինակի համար՝ առ ժամանակեայ Փոխանորդներ ղրկելով, կամ վերջապէս համաձուելով դործական մեօք թէ «բարձրագոյն դրամնատու մայրաքաղաքս բերուած Առաջնորդաց» երկնց Վիճակները վերադառնալը՝ կարգ մը բացասյայտ պատճառներով անկարելի դարձած էր։ Միւս Վիճակաց համար, որոց Առաջնորդք քաղաքական պատճառներով չէ որ հեռացած են իրենց պաշտօնավայրերէ, առաւել հետաքրքրաշարժ «տնօրինութիւն» մ'եղած է՝ կրօնական և քաղաքական ժողովոց Դիւանները յանձնարարուելով «քննել և տեղեկագրել զայն ամենայն մանրամասնութեամբ, որ ժամանակ մը պիտի ծառայէ ի դիւրացումն Ազգային Ընտրութեան որ և է կերպիւ մասնակցելու, և մեկ հարուածով ի գլուխ հանելու։ Եւս ալ դեռ «արժանի չգիտի համարիմ Կաթողիկոսական «կարգը դատ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ա. Ա. ՏԱՐԻ

Ամառ Օրհնեալ Ե. Նեռնչոյի տգնաց մեզ ամենքիս ուրախ ժամանակ մը, որ ամենուն համար ալ հաճելի եղաւ։ Ամառուան ամիսներուն մեծ մասը ամենքս ալ գիւղերը կ՚անցնենք, ուր կ՚ազատինք քաղաքի տհաճ կեանքէն, ուր կ՚ազատինք քաղաքի տհաճ կեանքէն, ուր կ՚ազատինք քաղաքի տհաճ կեանքէն։ Ամառուան ամիսներուն մեծ մասը ամենքս ալ գիւղերը կ՚անցնենք, ուր կ՚ազատինք քաղաքի տհաճ կեանքէն։

Ամառ Օրհնեալ Ե. Նեռնչոյի տգնաց մեզ ամենքիս ուրախ ժամանակ մը, որ ամենուն համար ալ հաճելի եղաւ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՊԱՐԱԿԱՏԱՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ի ՍԱՆԿՏ-ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ

ՏՊԱՐԱՆ ՆՈՐ ՏԱՐԻՔ